

Απόδοση της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Μονή Αγίας Σκέπης και Αγίου Παΐσιου στην Αυστρία

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Κυριακή, 23 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας και Έξαρχος Ουγγαρίας κ. Αρσένιος προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας επί τη Αποδόσει της Εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, στον Ιερό Μοναστηριακό Ναό του Αγίου Αποστόλου Βαρθολομαίου.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι πατέρες της Μονής Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος Ungureanu και Ιερομόναχος Ανδρέας Bolla, ο Πρεσβύτερος Οικονόμος Ιωσήφ Ötnös και ο Αρχιδιάκονος της Ιεράς Μητροπόλεως Γεώργιος Meleshko.

Στη Θεία Λειτουργία προσήλθαν προσκυνητές και παρεπίδημοι από την Ουγγαρία, οι οποίοι συμμετείχαν στη Διημερίδα της Ιεράς Εξαρχίας Ουγγαρίας με θέμα «Η νοερά προσευχή στην παράδοση της Εκκλησίας μας», ενώ στο τέλος της Ακολουθίας χειροθέτησε έναν αναγνώστη, που διακονεί το ψαλτήρι στην Βουδαπέστη.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην απάντηση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στο ερώτημα του νεανίσκου «Διδάσκαλε αγαθέ, τι αγαθόν ποιήσω ίνα έχω ζωήν αιώνιον;», η οποία ήταν η πρόσκληση να Τον ακολουθήσει. Εκεί ακριβώς, τόνισε, βρίσκεται η καρδιά του Ευαγγελίου, καθώς η αιώνιος ζωή δεν είναι θρησκευτικό βραβείο που απονέμεται στον άνθρωπο ως ανταμοιβή για την ηθική του επίδοση.

«Η αιώνιος ζωή είναι κοινωνία με τον ίδιο τον Χριστό», κατέληξε στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος, υπενθυμίζοντας τον λόγο του Κυρίου «Εγώ ειμι η ανάστασις και η ζωή». Ο Χριστός δεν καλεί τον νεανίσκο απλώς να κάνει περισσότερα, αλλά του ζητεί κάτι ανώτερο και μεγαλύτερο, να μεταθέσει δηλαδή το κέντρο της υπάρξεώς του από την κατοχή στη σχέση, από την αυτάρκεια στην εμπιστοσύνη, από τα πράγματα στο πρόσωπο. Του ζητεί να πουλήσει τα υπάρχοντά του, ταυτόχρονα όμως του λέγει «ει θέλεις». Η αγάπη χωρίς ελευθερία παύει να είναι αγάπη. Γι' αυτό και ο Χριστός δεν καταργεί την ανθρώπινη ελευθερία, δεν εισβάλλει με βία στην καρδιά του ανθρώπου ούτε τον εξαναγκάζει να Τον αγαπήσει. Ο Θεός καλεί και ο άνθρωπος απαντά, και μέσα σε αυτή τη θεία κλήση εκτυλίσσεται ολόκληρο το δράμα της ανθρώπινης ελευθερίας.

Η συνέχεια της ευαγγελικής περικοπής είναι τραγική, καθώς ο νεανίσκος, ακούγοντας τα λόγια του Χριστού και την πρόσκλησή Του, «απήλθε λυπούμενος». Δεν μπόρεσε να ελευθερωθεί, δεν μπόρεσε να κάνει το βήμα. Η περικοπή δείχνει ότι η Βασιλεία του Θεού αρχίζει εκεί όπου τελειώνει η αυτάρκεια. Ο άνθρωπος της Βασιλείας δεν στηρίζει την ύπαρξή του στο «έχω», αλλά στο «κοινωνώ». Ο Σεβασμιώτατος τόνισε επίσης ότι η σωτηρία δεν είναι αυτοδικαίωση ούτε ανθρώπινο επίτευγμα. Ο άνθρωπος δεν σώζει μόνος του τον εαυτό του και δεν κατασκευάζει με τις δικές του δυνάμεις την αγιότητα. Η σωτηρία είναι καρπός της θείας Χάριτος και της ελεύθερης ανθρώπινης συγκαταθέσεως.

Ο άνθρωπος δεν αυτοθεώνεται, αλλά θεώνεται κατά χάριν. Δεν ανεβαίνει μόνος του προς τον Θεό, αλλά ο ίδιος ο Θεός κατέρχεται προς τον άνθρωπο, προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, εισέρχεται στην ιστορία μας, σηκώνει τον σταυρό μας και εισέρχεται ακόμη και στον θάνατό μας, ώστε να μας εισαγάγει στη δική Του ζωή. Αυτό που είναι αδύνατο για την απομονωμένη ανθρώπινη δύναμη γίνεται δυνατό μέσα στην κοινωνία της θείας Χάριτος. Το κάλεσμα του Χριστού είναι να ανοίξουμε την ύπαρξή μας, ώστε να μπορέσει να ενεργήσει μέσα μας η Χάρις.

Όταν ο Χριστός γίνει ο αληθινός θησαυρός της καρδιάς μας, τότε ο άνθρωπος δεν χάνει τον κόσμο, αλλά τον ξαναβρίσκει μεταμορφωμένο ως δωρεά· δεν χάνει τον εαυτό του, αλλά τον ανακαλύπτει μέσα στην κοινωνία με τον Θεό.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας χειροθέτησε τον νέο Deák Lukács, ο οποίος μετά ζήλου διακονεί το ψαλτήρι στην Ενορία Αγίων Ιεροθέου και Στεφάνου στην Βουδαπέστη.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε μοναστηριακό κέρασμα, κατά το οποίο οι

πιστοί είχαν την ευκαιρία να ακούσουν πνευματικό λόγο και να συζητήσουν πνευματικά θέματα με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη και τους πατέρες της Μονής.

